

چشم‌انداز جغرافیایی*

(مفاهیم، تعاریف و تقسیمات)

دکتر نصرالله مولائی هشجین

دانشیار گروه جغرافیای انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت

E-mail: nmolaeih@iaurasht.ac.ir

چکیده

فضای خاص حاصل از کنش متقابل نیروهای گوناگون و متنوع طبیعی و انسانی در یک بافت مکانی معین، چشم‌انداز جغرافیایی نامیده می‌شود. مشاهده چشم‌اندازها می‌تواند نگرش جغرافیایی را در راستای شناخت روابط بین‌ادین انسان و محیط و تحلیل چگونگی بافت فرهنگی بر ساختار طبیعی ارائه دهد. اما استفاده از چنین دیدگاهی در تبیین و تحلیل فضاهای جغرافیایی و در راستای بهینه‌سازی فضاهای توسعه پایدار جوامع، نیازمند شناخت مفاهیم، پیشینه تاریخی و بیان نگرش‌ها و تعاریف می‌باشد. لذا در این مقاله با بهره‌گیری از منابع و اطلاعات، مفاهیم و تعاریف چشم‌انداز جغرافیایی مورد بررسی قرار گرفته و ضمن اشاره به پیشینه تاریخی و تقسیمات جغرافیایی به نتیجه‌گیری از مباحث نظری پرداخته شده است.

واژگان کلیدی: چشم‌انداز، جغرافیا، چشم‌انداز فرهنگی، چشم‌انداز طبیعی، چشم‌انداز جغرافیایی.

*در مقاله دیگری با عنوان "چشم‌انداز جغرافیایی و توسعه" به جنبه‌های کاربردی آن پرداخته می‌شود

۱. مقدمه

جغرافیا با انسان آغاز می‌شود. بدون فعالیت‌ها و رفتارهای انسانی در سطح زمین علم جغرافیا نیز وجود نخواهد داشت. در هم تبیدگی پدیده‌های طبیعی و انسان ساخت که در سطح زمین پدیدار می‌شوند هسته و علت وجودی علم جغرافیا را سبب می‌گردند. بدینسان که در مکان و فضاء، پدیده‌های طبیعی و انسانی که با زمان تغییر می‌یابند به نمودهای جغرافیایی امکان می‌دهند، از این رو در سطح زمین به مکان‌های مختلفی برخورد می‌کنیم که در هم تبیدگی پدیده‌های طبیعی و انسانی ویژه مکان را به نمایش می‌گذارد (شکوهی، ۱۳۷۵، ۱۵).

به همین دلیل است که مفهوم علم جغرافیا بر اساس تعریف رابطه انسان و محیط بنا نهاده شده و مکاتب، زیربخش‌ها و زیرمجموعه‌های فکری، فلسفی جغرافیا بر پایه این زیر بنا شکل گرفته‌اند. لذا مشاهده همه چشم‌اندازها نیز می‌تواند نگرشی جغرافیایی را در راستای شناخت روابط بنیادین انسان و محیط و تحلیل چگونگی بافت فرهنگی بر ساختار طبیعی را ارائه دهد.

شناخت چشم‌اندازهای جغرافیایی متنوع و متفاوت در سطح کره زمین و بررسی عوامل تأثیرگذار بر هر یک از چشم‌اندازهای جغرافیایی تحت تأثیر روابط متقابل انسان و محیط است و تلاش در جهت ایجاد چشم‌انداز جغرافیایی که از طریق ایجاد رابطه متقابل مطلوب بین انسان و محیط امکان‌پذیر باشد و در آن توسعه پایدار بدون تخریب و یا با حداقل تخریب محیط صورت می‌گیرد، ضرورتی انکارناپذیر است. جغرافی دانان در توسعه مناطق در نواحی جغرافیایی مختلف می‌باشند در جهت ایجاد چشم‌اندازهای جغرافیایی مطلوب به عنوان رسالت اصلی خود تلاش نمایند.

۲. ضرورت‌ها و اهداف

هر مکان دارای صفات مشخصه محیطی، انسانی و فرهنگی است که آن را از سایر مکان‌ها متمایز می‌سازد، به آن محل توان و فضای خاص می‌بخشد و آن را از فضای مجاورش جدا می‌کند (بهفروز، ۱۳۷۴، ۱۳). مشاهده هر مکان، مشاهده چشم‌اندازهایی با بافتی در هم تبیده از ویژگی‌های انسانی و طبیعی است که می‌تواند پاسخگو و تحلیلگر روابط انسان و محیط باشد. لذا در رابطه با تبیین و تحلیل این ویژگی‌ها و روابط، سوالات زیر مطرح می‌گردند:

- اصلاً واژه چشم‌انداز چه مفهومی دارد؟
- روند شکل‌گیری این مفهوم در جغرافیا چه زمانی و از کجا آغاز گردیده و چه مصادیقی دارد؟

- تعاریف چشم‌انداز چه عوامل و عناصری را مدنظر قرار داده و با توجه به دیدگاه‌های مختلف در طی زمان، چه روندی داشته است؟
 - در رابطه با تحلیل اجزای متفاوت چشم‌انداز چه نگرش‌هایی مورد استفاده قرار گرفته و انواع نگرش‌ها تا چه حدودی در جهت تبیین کامل چشم‌انداز می‌باشند؟
 - چگونه می‌توان در هم تئیدگی عناصر انسانی و طبیعی را در یک چشم‌انداز جغرافیایی تشخیص داد، آن را معنی نمود و در جهت بهینه‌سازی فضا به کار گرفت؟
 - پرداختن به این مفهوم چه ضرورت‌هایی دارد و ارتباط آن با سایر گرایش‌های علم جغرافیا و نیز سایر علوم در چه مواردی نهفته است؟
- برای پاسخگویی به این مباحث توجه به ریشه‌شناسی، معنی و مفهوم، پیشینه تاریخی و بررسی مکاتب نشأت گرفته از آن لازم به نظر می‌رسد.

۳. پیشینه مفهوم و مطالعات چشم‌انداز

از قرن اول میلادی و از زمان رواج سبک‌های نقاشی یونان در نواحی مدیترانه‌ای مفهوم "چشم‌انداز"، وارد مباحث هنری شد. در قرن پانزدهم، "نقاشی چشم‌انداز"، ابتدا در نواحی متراکم شهری اروپا، در فلاندر و ایتالیای علیا ظاهر شد و در قرن هفدهم به مدارس آلمان و ایتالیا راه یافت و در مدت دو قرن در ادبیات و هنر انگلستان و فرانسه پایگاهی درخور یافت. از قرن نوزدهم به بعد مفهوم چشم‌انداز در هنر نقاشی پایگاهی ویژه پیدا کرد مانند آثار رپین، مونه، ون گوگ، هانتری روسو و پل سزان. تاریخ نگاران مفهوم چشم‌انداز را به بخشی از زمین می‌گویند که در آن جنگ‌هایی صورت گرفته باشد، مواد غذایی به عمل بیاید، مستعمراتی تشکیل شود و معماران ساختمان‌های یادبود بنا کنند (شکوئی، ۱۳۷۵، ۱۷۱-۱۷۰).

به کارگیری مفهوم "چشم‌انداز" برای اولین بار در سال ۱۶۰۳ از یک کتاب مرجع شروع می‌شود یعنی عنوان چشم‌انداز در حدود دو قرن قبل از طرح موضوع به وسیله جغرافی دانان آلمانی به کار می‌رفته است. اگر چه در میان جغرافی دانان الکساندر فن همبلت^۱ اولین جغرافی دانی است که از مفهوم جغرافیایی "چشم‌انداز" استفاده می‌کند ولی تعریف "جغرافیا" به عنوان مطالعه علمی چشم‌اندازها^۲ ابتدا به وسیله کارل ساور^۳ جغرافیدان آمریکایی مطرح می‌شود (شکوئی، ۱۳۶۶، ۳۸). در جغرافیا کلمه چشم‌انداز ابتدا به وسیله کارل ریتر جغرافی دان آلمانی وارد ادبیات جغرافیایی شد و بعدها این مفهوم را با طیف گسترده‌ای، جغرافی دانانی نظیر

رایشتهوفن و ویدال دولابلاش به کار گرفتند. (شکوئی، ۱۳۷۵، ۱۷۲). در سال ۱۹۲۵ کارل ساور همراه با انتشار مقاله‌ای تحت عنوان "مورفولوژی چشم‌انداز" این مفهوم را وارد تفکرات جغرافیایی امریکا نمود. (Johnston, 1994, 316). وی بنیانگذار مکتب جغرافیای فرهنگی برکلی بوده و در این زمینه از اتوالشوتر آلمانی متأثر بوده است (فنی، ۱۳۸۱، ۱۹۶). چرا که مفهوم مورفولوژی چشم‌انداز فرهنگی که بعدها به وسیله ژان برون وارد ادبیات جغرافیایی فرانسه و از طریق کارل ساور به دانش جغرافیا در آمریکا راه یافت همه از تفکرات جغرافیایی اسلووتر منشأ می‌گرفت. از پیشگامان و محققین مکتب جغرافیا به منزله مورفولوژی چشم‌انداز از گذشته تا حال می‌توان به جغرافی دانانی نظیر، فن همبلت، ویدال دولابلاش، کارل ساور، ریچارد هارتشون، رابت دیکنسون، ماروین ویکسل، دنیس کاسگرو، اتوالشوتر و در سال‌های اخیر، جی اپلتون، ادوارد دلف و ال اس برگ اشاره کرد (شکوئی، ۱۳۷۵، ۱۷۶-۱۷۴).

گروههای مختلف تحقیقاتی نیز در دنیا در این زمینه مطالعاتی نجام داده‌اند. در اروپا آکادمی چشم‌اندازهای فرهنگی اروپا (Petrarca) به بیان و توصیف چشم‌اندازهای فرهنگی در قاره اروپا پرداخته و به تعریف محیط طبیعی، انسانی، زیباشناسی، قومیت و عملکردهای آن بر انوع چشم‌اندازهای حاکم بر اروپا می‌پردازد و خدماتی در این زمینه از نظر علمی و فرهنگی به علاقه‌مندان ارائه می‌دهد. (Petrarca, 2002, 3).

چارلز. ای. برنباوم در پارک ملی ایالات متحده به پژوهه چشم‌اندازهای فرهنگی، بیان اهداف، برنامه‌ریزی‌ها، مدیریت چشم‌اندازهای فرهنگی و ... در ایالات متحده می‌پردازد (Birnbaum, 1999).

اما در ایران مطالعات چشم‌انداز به صورت مکتبی فکری و یا رشته‌ای تخصصی و آکادمیک در دانشگاه‌ها مورد بررسی قرار نگرفته و فقط بررسی‌های مختصه در حد ترجمه، تعاریف و تبیین مفاهیم، عوامل یا عناصر چشم‌انداز توسط محققانی همچون تو لا بی (مقدمه‌ای بر جغرافیای فرهنگی، ۱۳۷۵)، شکوئی (اندیشه‌های نو در فلسفه جغرافیا، جلد اول ۱۳۷۵ و جلد دوم ۱۳۸۳) و قرخلو (جغرافیای فرهنگی ۱۳۸۳) و... دیده می‌شود.

۴. مفاهیم چشم‌انداز

واژه چشم‌انداز در کشورهای مختلف معادل‌های متفاوتی دارد ریشه این کلمه از واژه آلمانی

به مفهوم چشم‌انداز گرفته شده است.

Landschaft استعمال کلمه چشم‌انداز به عنوان یک اصطلاح تکنیکی حائز اهمیت اساسی در اندیشه جغرافیایی و نیز در مطالعات کنونی نواحی، ریشه نسبتاً جدیدی در کشورهای امریکا و انگلستان دارد ولی به صورت آلمانی آن طی تاریخ جغرافیای مدرن حائز اهمیت بوده است (فشارکی، ۱۳۶۶، ۱۲). مفهوم این واژه در فرانسه Paysage و در انگلیسی Landscape می‌باشد (شکوئی، ۱۳۷۵، ۱۷۰).

کلمه آلمانی Landschaft در زبان روزمره طی زمان مديدة دو معنی داشته است یکی "ظاهر یک قطعه زمین همچنان که ما آن را دریافت می‌کنیم" و دیگری "یک قطعه زمین محدود" که هر دو در اوایل قرن نوزدهم وارد جغرافیای آلمانی شد جغرافی دانانی مانند هویمر، همبلت^۱، اوپل^۲، ویمر^۳، بانزه^۴، هترن^۵، گرادمان^۶، زیگر^۷ و ویبل^۸ معانی مختلفی به اصطلاح چشم‌انداز و اجزای آن داده‌اند ولی ویبل معانی مختلف چشم‌انداز را طبقه‌بندی نمود (فشارکی، ۱۳۶۶، ۱۲).

ویبل معنی عمومی چشم‌انداز را به این صورت تعریف می‌کند: "آن قسمت از سطح زمین و آسمان بالای سر که در میدان دید ما قرار دارد به نحوی که از یک نقطه مخصوص از دور دیده می‌شود" (همان منبع، ۱۳۶۶، ۱۲).

بروک^۹ نتیجه می‌گیرد که ما در زمان کنونی در جغرافیا دو معنی متمايز برای کلمه "چشم‌انداز" داریم یک معنی از اشاره ضمنی عومومی کلمه مشتق می‌شود: "چشم‌انداز مرکب است از جنبه‌های قابل مشاهده هر قسمت از سطح زمین به طور قراردادی، اما به معنایی وسیع‌تر از آنچه استعمال عمومی کلمه می‌رساند". معنی دیگر آن چنین است: "ناحیه‌ای که در مورفولوژی آن تجانس معینی به چشم می‌خورد" (همان منبع، ۱۳۶۶، ۱۴).

در قرون وسطی در انگلستان این واژه به سرزمینی گفته می‌شد که تحت سیطره یک لرد انگلیسی قرار داشته یا به عنوان سکونتگاه گروهی از مردم بوده است. در قرن ۱۷ تحت تأثیر نقاشان منظره^{۱۰} در آلمان این مفهوم به ناحیه‌ای اشاره داشته که بیانگر دورنما یا منظر بوده است (Johnston، ۱۹۹۴، ۳۱۶).

نقاشان از آن به عنوان کلمه‌ای برای یک ژانر یا سبک خاصی از نقاشی استفاده می‌کردند. این کلمه به تدریج در سایر فنون هنری نیز مورد استفاده قرار گرفت چنانچه به یک

1- Hommeyer
5- Banse
9- Waibel

2-Humboldt
6- Hettner
10- Broek

3-oppel
7- Gradmann
11-Land schap painters
4- Wimmer
8- Sieger

سخن، چشم‌انداز از نظر عکاسی ناحیه‌ای محصور شده در یک افق می‌باشد (Vanvelse, 2003) به تدریج این کلمه در سایر علوم نیز مورد بررسی قرار گرفت. چشم‌انداز، به مفهوم فضایی است از اشکال طبیعی و فرهنگی که آثار انسانی را در محیط خود و در طول زمان نشان می‌دهد (شکوئی، ۱۳۶۷، ۵۸).

۵. تعاریف چشم‌انداز

مفهوم چشم‌انداز در جغرافیا از دیدگاه‌های مختلف، تعاریف متفاوتی یافته است تا ب تواند در بهینه‌سازی تعریف و تبیین روابط انسان و محیط مؤثرer عمل نماید.

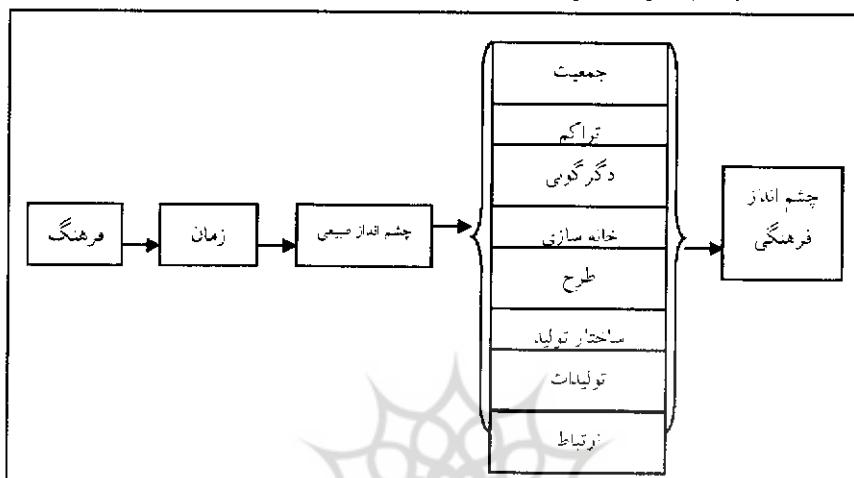
اساساً مفهوم چشم‌انداز با این دیدگاه وارد ادبیات جغرافیایی شد که نقش انسان را در شکل‌دهی به محیط طبیعی نشان دهد و تغییرات چشم‌انداز طبیعی را بر چشم‌انداز فرهنگی به نمایش گذارد. از این رو در مورفولوژی چشم‌انداز واقعیت‌های عینی قابل مشاهده در زمینه چهره سکونتگاه‌ها، واحدهای مسکونی پوشش گیاهی، تأثیرات آب و هوایی ... تأکید بیشتری را می‌طلبد. تفکری که بعدها اساس کار مکتب جغرافیای فرهنگی "برکلی" را تشکیل داد. کارل ساور با طرح مورفولوژی چشم‌انداز، انسان را آخرین عامل شکل‌یابی چشم‌اندازها محسوب کرد. زیرا بستر طبیعی را از چشم‌اندازهای جغرافیایی حذف نمی‌کرد و این پارادایم یک بخش جوهري در فلسفه امکان‌گرایی بود (شکوئی، ۱۳۷۵، ۱۸۰ - ۱۷۷).

در این راستا وی مدلی را از چشم‌انداز فرهنگی ارائه داد: چشم‌انداز فرهنگی توسط یک گروه فرهنگی بر چشم‌انداز طبیعی بنا نهاده شده است. فرهنگ عامل است، ناحیه طبیعی واسطه و چشم‌انداز فرهنگی نتیجه آن می‌باشد. تحت تأثیر یک دستاورد فرهنگی چشم‌انداز از طریق زمان تغییر می‌یابد، چشم‌انداز توسعه را از طریق گذراندن دوره‌هایی تجربه می‌کند و چرخه توسعه خویش را به پایان می‌رساند (شکل ۲۹) (Johnston, ۱۹۹۸، ۱۱۴).

ساور در این میان برای مطالعه کیفیت تسلط گروه‌های فرهنگی بر بستر طبیعی و شرایط آن به یک چهارچوب تاریخی و توجه به زمان تأکید می‌نمود.

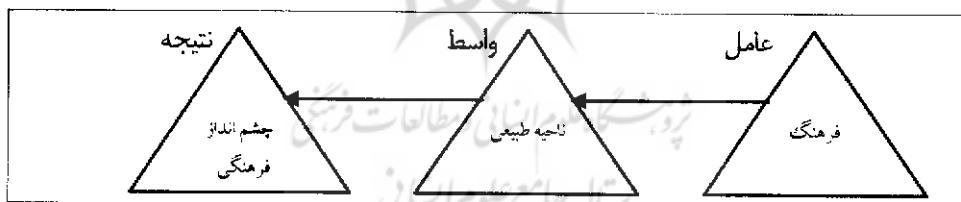
کاسگرو و دانیل معتقدند که یک چشم‌انداز، تصویری فرهنگی و روشی تصویری برای تعریف و سازمان بخشیدن یا نماینده کردن محیط پیرامون می‌باشد. آن‌ها می‌توانند توسط عناصر یا سطح متفاوتی قابل بیان باشند مانند نقاشی روی بوم، نوشته‌ای روی کاغذ، در زمین، سنگ، آب و گیاهان روی زمین (Armstrong, 1999, 8).

شکل ۱. چشم‌انداز طبیعی و چشم‌انداز فرهنگی (از کارل ساور، ۱۹۲۵)

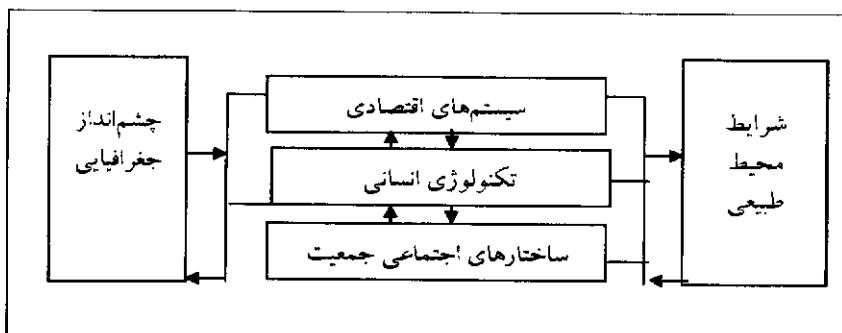
مأخذ: (Johnston، ۱۹۹۸)

شکل ۲. مدلی از چشم‌انداز فرهنگی

مأخذ: اقتباس از مدل چشم‌انداز فرهنگی ساور (Johnston، ۱۹۸۸ و ۱۹۹۸)

شکل ۳. چشم‌انداز جغرافیایی

مأخذ: اقتباس از تعریف چشم‌انداز جغرافیایی شکوئی (شکوئی، ۱۳۶۶، ۳۹).

پیتر هاگت نیز عقیده دارد جغرافیا نسبت به تأکید مشهود واقعیات ذهنی، اجتماعی و فنی (فرهنگ) در سطح زمین توجه و علاقه خاصی نشان می‌دهد. مثلاً در نواحی روستایی به الگوی مزارع، اراضی، راه‌ها و... توجه ویژه شده و گروه‌های فرهنگی مختلف برای استقرار در زمین و تثبیت مزه‌ها، شیوه‌های مختلفی به کار گرفته‌اند به طوری که تناقضات بارز در چشم‌انداز فرهنگی کاملاً مشهود است (هاگت، ۱۳۷۵، ۲۱).

حسین شکویی با در نظر گرفتن مفهوم کلی نگری جغرافیایی و مفهوم اصلی جغرافیا (روابط انسان و محیط)، چشم‌انداز جغرافیایی را چنین تعریف می‌کند: هر چشم‌انداز جغرافیایی بازتابی از روابط متقابل میان شرایط محیط طبیعی، سیستم‌های اقتصادی، تکنولوژی انسانی و ساختارهای اجتماعی جمعیت می‌باشد. (شکوئی، ۱۳۶۶، ۳۹).

۶. روش‌های نگرش بر چشم‌اندازها

در جغرافیای چشم‌انداز این موارد مطرح می‌شود: چه چیزی می‌تواند قابل مشاهده باشد؟ روی چه پدیده‌هایی تأکید بیشتری انجام گیرد؟ چه چیزهایی در چشم‌اندازها تغییر می‌یابد و چه چیزهایی در آن‌ها به آرامی دگرگون می‌گردد؟

برای توجه به این موارد سه مفهوم در تحلیل‌های چشم‌انداز وابسته به هم عمل می‌کنند: ۱- مشاهده کردن ۲- اندیشیدن ۳- تشریح کردن (شکوئی، ۱۳۷۵، ۱۸۵). در برخورد با مفهوم چشم‌انداز غالباً از دو روش استفاده می‌شود:

۱- مورفولوژی تکوینی: مورفولوژی تکوینی در جغرافیای طبیعی، فرهنگی و تاریخی که همگی جامعیت چشم‌انداز را شکل می‌دهند به کار گرفته می‌شود. در این روش فرایند تغییر و تکامل در جامعیت چشم‌انداز مورد تأکید است.

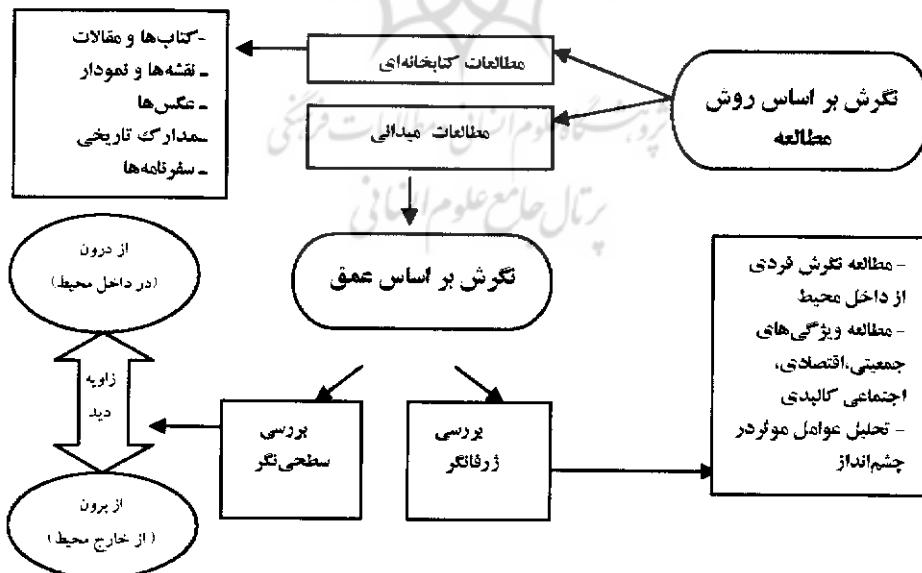
۲- روش تسلط و بازبینی شخصی: در این روش، نقاش، عکاس و شاعر دنیای بیرون را ترسیم می‌کند و سعی می‌نماید که زیباترین پدیده‌های طبیعت و محیط مطرح شود. روشن است که در این روش، روانشناسی فردی، عامل عمدۀ به شمار می‌آید. البته این روش را گاهی جغرافی دانان نیز به کار می‌برند که نقش زیبایی در آثار الکساندر فن همبلت از آن جمله است.

امروزه اغلب جغرافی دانان، در تحلیل چشم‌اندازها، فقط روی آثار طبیعی و انسان‌ساخت (روستا، شهر، مزارع و...) بسته نمی‌کنند بلکه در زمینه نظام ارزشی و شیوه زندگی جامعه نیز مطالعات عمیقی انجام می‌دهند. برخی جغرافی دانان روی چشم‌اندازهای ویژه مانند، نواحی

کوهستانی تأکید می‌کنند عده‌ای به مطالعه تطبیقی تضادها و تشابهات که حاصل شیوه نگرش فرهنگی متفاوت می‌باشد تمایل بیشتری نشان می‌دهند و برخی نیز به شیوه نگرش چشم‌انداز در هنر و ادبیات علاقه مندند. به طور کلی دیدگاه کل نگری اساس مطالعه چشم‌انداز را تشکیل می‌دهد (شکوئی، ۱۳۷۵، ۱۸۴-۱۸۳).

از سویی بر اساس جمع‌بندی از تعاریف و تبیین چشم‌اندازها می‌توان دو روش را در این نگرش‌ها تشخیص داد که از دیدگاه فرد مشاهده کننده به دیدگاه سطحی نگر و ژرفانگر به چشم‌انداز تقسیم می‌شود. نگرش سطحی نگر کلیتی ساده از چشم‌اندازها را مد نظر قرار داده و می‌تواند دیدگاه غیر جغرافیایی نیز باشد مانند توریست‌ها، هنرمندان و ... اما نگرش ژرفانگر علاوه بر استفاده از دید سطحی نگر به روند شکل‌گیری و بررسی زیرساختی اطلاعاتی مناسب با استفاده از نوشه‌های، اسناد و مدارک، عکس‌ها، نقشه‌ها و نمودارها و حتی کتب ادبی و هنری یک

شکل ۴. روند نگرش در چشم‌انداز فرهنگی

مأخذ: اقتباس از روبداری (روبداری، ۱۳۸۴، ۲۲).

منطقه یا ناحیه به جستجوی عوامل مؤثر در شکل‌گیری عناصر موجود پرداخته و این بررسی را با مشاهدات میدانی، مصاحبه و پرسش نامه تکامل می‌بخشد (مولائی هشجین و روباری، ۱۳۸۴، ۴۵).

ترکیب دیدگاه‌های سطحی‌نگر و ژرفانگر در مطالعه چشم‌اندازهای جغرافیایی به شناخت دقیق چشم‌اندازها و عوامل و عناصر هر یک در نواحی مختلف جغرافیایی کمک می‌نماید و از طریق این شناخت ضمن تبیین موضوع به ارائه چشم‌انداز جغرافیایی مطلوب (روابط محیط و انسان با تمام ویژگی‌ها و خصیصه‌های قابل طرح و بررسی) در راستای توسعه پایدار منجر می‌شود (شکل ۴). این شناخت در صورتی در توسعه پایدار نقش خواهد داشت که بتواند با توصیف کامل و عمیق یک فضا و ارائه توانایی‌ها، کاستی‌ها و نیازها در راستای تحقق اهداف توسعه به جذب برنامه‌های متناسب با نیازها و حل مشکلات پردازد.

۷. انواع چشم‌انداز

با توجه به تعاریف چشم‌انداز این سؤال مطرح است که آیا چشم‌انداز جغرافیایی می‌تواند به زیر مجموعه‌ها و زیربخش‌هایی تقسیم شود یا از ابعاد مختلفی در نظر گرفته شود تا بتواند در برگیرنده نگرش جامع بر فضاهای جغرافیایی باشد و در راستای جغرافیای کاربردی مطرح گردد؟ آیا در چشم‌اندازها، عناصر انسانی و طبیعی در وجود مختلف از ابتدا با یکدیگر و در هم تنیده در نظر گرفته شوند یا آن‌ها را تفکیک نموده و در تحلیل روابط با هم ادغام نمود؟ استفاده از تعاریف مختلفی که از چشم‌انداز مطرح گردیده است می‌تواند به روشن‌تر شدن مرز انواع چشم‌اندازها بیانجامد:

۷ - ۱. چشم‌انداز طبیعی^۱:

خصوصیات طبیعی به جنبه‌های طبیعی مربوط به یک محل، از جمله اقلیم، خاک، منابع و ذخایر معدنی و سیماهای سرزمین و نظایر آن توجه دارند. این خصوصیات مربوط به چشم‌انداز طبیعی محل یا قرارگاهی را فراهم می‌کند که در داخل آن، عملکردهای انسانی اتفاق می‌افتد. این چشم‌اندازهای طبیعی در شکل‌یابی زندگی انسانی کمک می‌کند و جنبه آمرانه ندارند. به عنوان مثال منابع مختلف در هر ناحیه جغرافیایی ممکن است در حد کم یا زیادی وجود داشته باشند که تحت مدیریت و شیوه‌های بهره‌برداری توسط جوامع با فرهنگ‌های متفاوت قرار می‌گیرند. بنابراین تأثیرگذاری عوامل فرهنگی و انسانی روی چشم‌اندازهای طبیعی

غیر قابل انکار می‌باشد (بهفروز، ۱۳۷۴، ۱۴ - ۱۳).

ساور نیز عقیده دارد که مورفولوژی طبیعی از عوامل سازنده فرم‌ها، زمان و پیوند عوامل علیّ به وجود می‌آید. در واقع مورفولوژی طبیعی به منزله بستر مورفولوژی جغرافیایی به شمار می‌آید که در شکل دهی نقش دارد (شکوئی، ۱۳۷۵، ۱۷۹). بنابراین چشم‌انداز طبیعی مجموعه‌ای از عناصر طبیعی محسوب می‌شوند که بر حسب میزان دخالت انسان و تأثیرگذاری بر آن‌ها در نواحی مختلف به صورت متنوع ملاحظه می‌شود و این چشم‌انداز در معرض تحول و دگرگونی از طریق دخالت انسان و ارتباط با آن قرار دارد و هر چه دخالت انسان در این چشم‌انداز کمتر باشد دوام آن بیشتر و در غیر این صورت چشم‌انداز طبیعی از بین خواهد رفت.

۷ - ۲. چشم‌انداز فرهنگی^۲

چشم‌انداز فرهنگی، اغلب محصول اعمال انسان‌ها در طی قرون متتمدی است و بیانگر این نکته است که آنچه در حال حاضر از چشم‌انداز رؤیت می‌شود حکایت از نیروها و شرایط علیّ دارد که اکنون وجود ندارند و ایزار ارزشمندی جهت بررسی توالی سکونت گروه‌های گوناگون در یک سکونتگاه تلقی می‌شوند. تمامی قسمت‌های چشم‌انداز فرهنگی بیانگر نحوه کنش متقابل فرهنگ با محیط طبیعی آن‌ها در گذشته است (جردن، ۱۳۸۰، ۴۳ - ۴۲).

در جغرافیا، چشم‌انداز فرهنگی به همراه فعالیت‌های انسانی گفته می‌شود که انسان به وسیله آن چهره زمین و محیط را در جهت ادامه حیات تغییر می‌دهد. اگر چه ساور، عقیده دارد که فرهنگ در اینجا فقط به منظور عقاید نیست؛ بلکه در چشم‌اندازها بیشتر روی آثار انسانی، فرم‌های شهری و روستایی، تراکم، فرم‌های تولید، نوع کاربری زمین، مزارع، معادن و... تأکید می‌کنیم. در اینجا فرهنگ عامل تغییر تلقی می‌شود (شکوئی ۱۳۷۵، ۱۷۹).

در جغرافیای فرهنگی به ویژه در مکتب برکلی به صورت آشکار به رابطه بین فرهنگ‌های ایستای محلی با محیط فیزیکی پیرامون آن‌ها اختصاص یافته است (Johnston، ۱۹۹۸، ۷۷۶) چشم‌اندازها در طول زمان تغییر پذیر و قابل توصیف‌اند. برخی از ابعاد چشم‌انداز ممکن است بخش مسلمی از زندگی روزمره به حساب آید یا از لحاظ سیاسی مورد بحث قرار گیرد (قرخلو، ۱۳۸۳، ۵۹ - ۴۲).

اما امروزه در جغرافیای فرهنگی نو چشم‌انداز از زوایای مختلف دیگری نیز مورد بررسی قرار گرفته است که از آن جمله می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

چشم‌انداز به منزله تداوم قدرت مسلط و کارکرد اجتماعی قدرت، شکلی از یک نظام اجتماعی، بررسی ایدئولوژی حاکم، باز - تولید کار و سرمایه در مکان، بازنمایی مکان در گذشته،

تحلیل فرهنگی، افتراق جنسیت، یک متن - هرمنوتیکی (که چشم‌اندازها را عامل قدرت و ایدئولوژی سیاسی - اجتماعی و اقتصادی شکل می‌دهند) در این نظریه‌ها، در مطالعه چشم‌اندازها هندسه قدرت را بیش از هر عامل دیگری مؤثر می‌دانند (شکویی، ۱۳۸۲، ۲۱۰ - ۲۰۹).

۸. نتیجه‌گیری

- با توجه به هدف اصلی علم جغرافیا در تبیین و تحلیل رابطه متقابل با محیط، از دیدگاه‌های مختلف و بر اساس مکاتب فکری می‌توان به طرح مفاهیمی پرداخت تا بتواند جغرافیدان را در تحقق بهینه این هدف یاری نماید. لذا استفاده از نگرش‌هایی مانند چشم‌انداز می‌تواند در دستیابی به این مهم نقش مؤثری داشته باشد. مسلماً استفاده از چنین دیدگاه‌هایی در بیان و تحلیل فضاهای جغرافیایی، نیز در جهت رسیدن به جغرافیای کاربردی که خود در راستای توسعه و خدمت به جوامع انسانی گام بر می‌دارد نیازمند شناخت مفاهیم، پیشینه فرهنگی، تاریخی، علمی و بیان نگرش‌ها و تعاریف می‌باشد.

- از آنجایی که فضای حاصل از کش متقابل نیروهای گوناگون طبیعی، انسانی در یک بافت معین چشم‌انداز جغرافیایی نامیده می‌شود (سعیدی، ۱۳۷۸، ۹)، مطالعه صحیح چشم‌انداز می‌تواند نکات زیادی را به مشاهده کننده بیاموزد، این نکات مشتمل بر جنبه‌های گوناگون و غیر قابل روئیت فرهنگ گذشته‌های فراموش شده، انتخاب‌های انجام شده و تغییراتی است که توسط انسان در محیط ایجاد شده است. چشم‌انداز در بر گیرنده شواهد ارزشمندی در مورد منشأ، بسط و توسعه فرهنگ‌ها نیز می‌باشد.(تولایی، ۱۳۸۰، ۳۹).

- با توجه به مباحث طرح شده می‌توان دریافت که با وجود نقدهایی که بر مکتب چشم‌انداز شده و آن را از جنبه عدم توفیق در تحلیل کامل عوامل مؤثر در تکوین چشم‌اندازها و تحلیل گذار چشم‌انداز طبیعی به چشم‌انداز فرهنگی، ضعیف تلقی نموده اند به نظر می‌رسد با تکامل بخشیدن به تحلیل نگرش و توجه به عوامل مؤثر در چشم‌اندازها و تبیین عناصر موجود و قابل روئیت در آن و نیز زیرساخت‌های مؤثر در ساخت این عناصر(فرم‌ها و فرآیندها) می‌توان فضاهای جغرافیایی را در راستای بهینه‌سازی و توسعه پایدار جوامع مورد مطالعه، شناخت و تبیین، قرار داد و یک چشم‌انداز جغرافیایی مطلوب را ترسیم کرد.

- با لحاظ مفهوم، تعریف و تقسیمات چشم‌انداز و با در نظر گرفتن دیدگاه‌های مختلف جغرافیایی

در تحلیل موضوعات متنوع و گوناگون در سطح کره زمین از یک طرف و رسالت و وظیفه جغرافیا و جغرافی دانان در تأمین رفاه و بهروزی انسان‌ها از سوی دیگر، سرزمن آرایی با توجه به توان‌های محیطی هر منطقه و ناحیه جغرافیایی و نیز توان‌های انسانی (اقتصادی، فرهنگی، سیاسی و اجتماعی) در قالب خلق چشم‌اندازهای جغرافیایی مطلوب و بهینه از طریق ایجاد ارتباط منطقی بین عوامل طبیعی و انسانی و تلاش برای بهبود این چشم‌اندازها در طول زمان و متناسب با تغییرات فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی در مقیاس جهانی، ملی و ناحیه‌ای و حتی محلی امری مهم و ضروری می‌نماید.

- چشم‌اندازها مجموعه‌ای از اشکال و عوارض زمین را در طول زمان نشان می‌دهند (کرنگ، ۱۳۸۲، ۲۵۱) به نظر می‌رسد که تغییر و تحول در نوع نگرش به پدیده‌های جغرافیایی اعم از طبیعی و انسانی در راستای دستیابی به توسعه همه جانبه و پایدار در قالب چشم‌انداز جغرافیایی کمک شایانی به تعادل جهانی، منطقه‌ای، ملی، ناحیه‌ای و حتی محلی و انجام رسالت درست جغرافی دانان خواهد نمود.

- چشم‌انداز جغرافیایی مطلوب یعنی پیامد برنامه‌ریزی توسعه پایدار که در آن قابلیت‌ها و مزیت‌های نسبی هر سرزمن در کنار محدودیت‌ها و تنگناها و مسایل اساسی دیده می‌شود و بر این اساس اهداف بلند مدت، میان مدت و کوتاه مدت همراه راهبردها، سیاست‌های اجرایی و راهکارها و در نهایت اقدامات اولویت‌دار در طول زمان برای رسیدن به چشم‌انداز جغرافیایی مطلوب مشخص می‌شوند.

۹. سپاسگزاری:

بدین‌وسیله از سرکار خانم سیده مرضیه روبداری کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی که در تهیه برخی منابع و تدوین مقاله حاضر کمک فراوان نمودند تشکر و قدردانی می‌نمایم.

۱۰. منابع:

- ۱- بهفروز، فاطمه - ۱۳۷۴، زمینه‌های غالب در جغرافیای انسانی، انتشارات دانشگاه تهران، تهران.
- ۲- جرد، تری، ج و لستروراونتری، ۱۳۸۰، مقدمه‌ای بر جغرافیای فرهنگی، ترجمه سیمین توکلی و محمد سلیمانی، نشر پژوهشگاه هنر و ارتباطات.
- ۳- روبداری، سیده مرضیه - ۱۳۸۳، مطالعه تطبیقی چشم‌اندازهای فرهنگی در روستاهای کوهستانی و

- جلگه‌ای، استاد راهنمای: دکتر ناصرالله مولانی هشجین، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رشت، گروه جغرافیا.
- ۴ - سعیدی، عباس - ۱۳۷۷ مبانی جغرافیای روسیایی، انتشارات سمت، تهران.
- ۵ - شکوئی، حسین - ۱۳۶۶، نقد و بررسی کتاب و مقاله، مجله رشد آموزش جغرافیا، شماره ۱۱. نشریه گروه جغرافیا دفتر تحقیقات و برنامه ریزی و تألیف کتب درسی سازمان پژوهش و برنامه ریزی وزارت آموزش و پرورش.
- ۶ - شکوئی، حسین - ۱۳۶۷، نقد و بررسی کتاب و مقاله، مجله رشد آموزش جغرافیا شماره ۱۳، نشریه گروه جغرافیا دفتر فنی تحقیقات و برنامه ریزی و تألیف کتب درسی سازمان پژوهش و برنامه ریزی وزارت آموزش و پرورش.
- ۷ - شکوئی، حسین - ۱۳۷۵، اندیشه‌های نو در فلسفه جغرافیا، جلد اول، انتشارات گیتاشناسی، تهران.
- ۸ - شکوئی، حسین - ۱۳۸۲، اندیشه‌های نو در فلسفه جغرافیا (جلد دوم)، فلسفه‌های محیطی و مکتب‌های جغرافیایی، انتشارات گیتاشناسی، تهران.
- ۹ - فرید، یدالله - سیر اندیشه در قلمرو جغرافیای انسانی، انتشارات دانشگاه تبریز، تبریز.
- ۱۰ - فشارکی، پریدخت - ۱۳۶۶، تعاریف و مفاهیم چشم انداز جغرافیایی (ترجمه و تنظیم)، مجله رشد آموزش جغرافیا، شماره ۹، نشریه گروه جغرافیا دفتر تحقیقات و برنامه ریزی و تألیف کتب درسی سازمان پژوهش و برنامه ریزی وزارت آموزش و پرورش.
- ۱۱ - فنی، زهره - ۱۳۸۱، مقدمه ای بر تاریخ علم جغرافیا، انتشارات امیرکبیر، تهران.
- ۱۲ - کرنگ، مایک - ۱۳۸۳، جغرافیای فرهنگی، ترجمه مهدی قرخلو، انتشارات سمت، تهران.
- ۱۳ - مولانی هشجین، ناصرالله و روبداری، سیده مرضیه - ۱۳۸۴، بررسی تطبیقی چشم انداز های فرهنگی روستاها جلگه‌ای و کوهستانی (مطالعه موردنی: شهرستان رودسر)، فصل نامه علمی، پژوهشی سرزمین، سال دوم، شماره ۷، گروه جغرافیا، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران.
- ۱۴ - هاگت، پیتر - ۱۳۷۵، جغرافیا ترکیبی نو (جلد دوم)، ترجمه شاپور گودرزی نژاد، انتشارات سمت، تهران.
- 15- (WWW) Armstrong, Helen -2001-Embracing Cultural diversity Australia.
- 16- (WWW) Birnbaum, charles-1999-Protecting Cultural Landscape.
- 17- Johnston, Ronald "Derek Gregory" David M.Smith-1988 – The Dictionary of Human Geography- Blackwell - UK.
- 18- (WWW) Petrarca European Acadamy for The Cultural Landscape -2002.
- 19- (WWW) Van Velzen, wim -2003 -Wim Van Velzen Photography.